

(насѣ, ни). Οὕτω κλίνεται καὶ τὸ σὺ, σοῦ, σοί, σέ, ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς ὄν: ти, γεν: на тебе, δοτ: тебѣ, ти, αἰτ: тебе, тѣ, та, тя, те, πλ: ὄν: Вий, Вие. Ви, γεν: на Васѣ, δοτ: Вамѣ, Ви, αἰτ: Васѣ, Ви. Ὁ σιδηροῦς (железний). Ὁ ξύλινος (деревний). Ὁ δερμάτινος (коженний). Ὁ πέτρινος (камениπύ). Ὁ χάλκινος (мѣдний), οὐδὲν ἕτερον παρὰ (нищо друго освенъ). Τὸ καπέλον (капело-το). Τὸ ὠρολόγιον (часовникѣ-тѣ) Μόνον (само). Διὰ (за). Ἐν παιδίον (одно момче). Ἠγόρασα-σας-σε (купихъ-и-и). Εἶδον-ες-ε (видѣхъ-ѣ-ѣ). Εὗρον-ες-ε (нашѣрихъ-и-и). Ἐγασα-ας-ε (загубихъ-и-и). Ἐγραψα-ας-ε [писахъ-а-а]. Ἠλθον-ες-ε [авъ додохъ, ти доде, τοῖ доде]. Οὗτος, οὗτοσί (той-зи), αὕτη (тѣзи), τοῦτο, τοῦτοῖ (то-зύ, туй, това). Ἐκεῖνος, ἐκεινοσί (онъ-зи), ἐκεῖνη (она-зи), ἐκεῖνο (оно-зύ, онуй, онова). Οὔτοι, αὗται. ταῦταῖ (тѣзи), ἐκεῖνοι, ἐκεῖναι, ἐκειναῖ (онѣзи). Θυγάτηρ (дъщеря). Δῶρον (даръ). Ἐπιστολή (πισμο). Κρούνετε; (студено ли Ви е? κατὰ λέξιν, ἔστιν ὑμῖν κρύον;). Δὲν κρούνω (не ми е студено = οὐκ ἔστι μοι κρύον). Ποῦ; (γдѣ, дѣ, кждѣ?). Ἐδῶ, ἐνταῦθα (тукъ, тука, тукачка). Ἐκεῖ, αὐτόθι (тамъ, тамо, тамка). Πότε; (кога?).

Θ Ε Μ Α 3.

"Ἐχετε τὸ ὠρολόγιόν μου; — Τὸ ἔχω. — "Ἐχετε τὴν καλήν ζάχαριν; — Δὲν τὴν ἔχω. — Νυστάζετε; — Μάλιστα, Κύριε, νυστάζω. — Κρούνετε; — "Ὅχι δὲν κρούνω. — Ἐχετε τυρίον; — Μάλιστα. — Ἐχετε Θεῖον; — "Ὅχι. — Ἡύρατε τὸ μαχαιρίδιόν μου; — Μάλιστα. — Ἐχετε μικρὰ γουρουνάκια; — "Ὅχι ἡμεῖς ἔχομεν ἀρνάκια καὶ πουλάκια — Ὁ ἀδελφός σου εἶδε τὰ ἄλογα; — "Ὅχι δὲν τὰ εἶδε. — Διὰ ποῖον εἶναι τοῦτο τὸ ὠρολόγιον; — Ἐγὼ τὸ ἠγόρασα διὰ τὴν θεῖαν μου. Ὁ Θεῖος Σας ἔχει υἱούς καὶ θυγατέρας; — Αὐτὸς ἔχει μόνον ἓνα υἱόν. — Ἐγράψατε ἐπιστολήν εἰς τὸν πατέρα Σας; — Ἡ ἀδελφή μου